

نُه شرح و تفسیر درباره‌ی حزب کمونیست - فصل ۵

تبانی جیانگ زمین و حزب کمونیست چین برای آزار و اذیت فالون گونگ

مقدمه

خانم جانگ فوجن (Zhang Fuzhen)، حدود ۳۸ ساله، کارمند پارک شیان‌هه (Xianhe) شهر پینگ‌دو (Pingdu) واقع در استان شان‌دونگ چین بود. او در ماه نوامبر ۲۰۰۰ جهت استیناف فالون گونگ به پکن رفت و چندی بعد توسط مقامات ربوده شد. بر اساس گفته‌ی افرادی که شاهدان ماجرا بوده‌اند، پلیس او را مورد شکنجه و تمسخر قرار داد، او را لخت کرده و سر او را تراشید. چهار دست و پای او را باز کرده و به تخت بستند و او مجبور بود که قضای حاجت خود را بروی همان تخت انجام دهد. بعدها پلیس زهری ناشناخته به او تزریق کرد. پس از این تزریق، جانگ به چنان درد مهلکی دچار شد که مشاعرش را از دست داد. او با درد دست و پنجه نرم کرد تا در آخر مرد. تمامی این جریانات را مقامات اداره‌ی محلی ۶۱۰ شاهد بودند. (برگرفته از گزارش ۲۳ جولای ۲۰۰۴ سایت اینترنتی Clearwisdom [1])

خانم یانگ لی‌رونگ (Yang lirong)، ۳۸ ساله از اهالی خیابان بی‌من (Beimen)، شهر دینگ‌جو (Dingzhou)، استان هبی (Hebei) بود. خانواده‌ی او اغلب توسط پلیس مورد آزار و اذیت قرار می‌گرفت چرا که او فالون گونگ را تمرین می‌کرد. در هشتم فوریه‌ی سال ۲۰۰۲ پس از یک حمله‌ی شبانه‌ی پلیس به خانه‌شان، شوهر خانم یانگ که راننده‌ی اداره‌ی استاندارد و هواشناسی بود احساس کرد که ممکن است شغلش را از دست بدهد. او قدرت تحمل فشار زیادی را که مقامات محلی به او وارد می‌کردند نداشت. صبح روز بعد پس از اینکه والدین پیرش در ساعات اولیه صبح از خانه خارج شدند همسرش را حلق آویز کرد. یانگ لی‌رونگ با بی‌رحمی تمام کشته شد و از او یک پسر ۱۰ ساله به جای ماند، بلافاصله شوهرش مورد آزار و اذیت قرار داد. پلیس با عجله به صحنه رفت تا جنازه او را که هنوز گرم بود جهت اتوپسی (کالبد شکافی) به مرکز ببرد. آنها تحت عنوان اتوپسی بسیاری از اعضای درونی بدن او را خارج کردند در حالی که این اعضا همچنان گرم بوده و خون از آنها جاری بود. یکی از کارکنان اداره‌ی سری دینگ‌جو (Dingzhou) گفت: "این کار در واقع اتوپسی نیست بلکه جداسازی اعضای زنده جهت پیوند اعضاست" (برگرفته از گزارش ۲۵ سپتامبر ۲۰۰۴ از سایت اینترنتی Clearwisdom [2])

در اردوگاه کار اجباری وان‌جیا (Wanjia) واقع در استان هیلانگ‌جیانگ (Heilongjiang) یک زن باردار که ۷ ماهه حامله بود از تیرکی آویخته شد. هر دو دست او را با طناب کلفتی بسته و طناب را از قرقه‌هایی که به تیرک وصل شده بود رد کردند. چهار پایه زیر پای زن را کشیده و او در بین زمین و آسمان آویزان شد. این تیرک ۳ تا ۴ متر از زمین فاصله داشت. طناب از درون قرقه رد شده و به دست یک زندان‌بان داده شده بود. وقتی که زندان‌بان طناب را می‌کشید، زن بالا رفته و آویزان می‌شد و وقتی به بالا می‌رسید زندان‌بان طناب را رها کرده و زن محکم به زمین می‌خورد. این زن آنقدر شکنجه داده شد تا بچه‌اش از بین رفت. ظالمانه‌تر آن بود که شوهرش را مجبور کردند تا شاهد این شکنجه باشد. (برگرفته از گزارش پانزدهم نوامبر سال ۲۰۰۴ در سایت مینگ‌هوئی)

(Minghui) و مصاحبه با خانم وانگ یوجی (Wang Yuzhi) که مدت ۱۰۰ روز در اردوگاه کار اجباری وان جیا شکنجه شد، [۳]

چنین فجایع تکان‌دهنده‌ای نه در چین قدیم بلکه در چین مدرن امروزی اتفاق افتاده است. اینها تنها نمونه‌ای از شکنجه‌ها و اعدام‌های بی‌شماری بود که بر سر تمرین‌کنندگان فالون گونگ در طول ۵ سال آزار و شکنجه‌ی مستمر آمد.

از زمانی که چین در دهه‌ی ۷۰ اصلاحات خود را آغاز کرد، ح‌ک‌چ همواره سعی در ایجاد یک وجهه‌ی مثبت لیبرال داشت. با این وجود، اعدام‌ها و شکنجه‌های وسیع و بی‌اساس و ظالمانه‌ای که بر سر پیروان فالون گونگ آمد باعث شد تا مجامع بین‌المللی بار دیگر چهره‌ی واقعی و مخوف ح‌ک‌چ را شاهد باشند و از طرف دیگر برگ سیاه و ننگین دیگری به پرونده‌ی نقض حقوق بشر توسط این حزب اضافه گردد. عمده‌ی جمعیت کشور چین با این خیال واهی که حزب کمونیست در حال پیشرفت و توسعه است به فساد پلیس این کشور و عدم پایبندی به اصول اخلاقی و زورگویی نشأت گرفته از نظام قضایی و اجرایی آن عادت کرده‌اند. ولی از جهت دیگر، آزار و شکنجه‌ی برنامه‌ریزی شده و ظالمانه‌ی پیروان فالون گونگ چنان در تمامی سطوح جامعه و در بین افراد مختلف مشهود است که همگان آشکارا به نقض حقوق بشر توسط این حزب اذعان دارند. بسیاری از مردم هنوز از آزار و شکنجه‌ی ستمگرانه و وسیعی که در این کشور صورت می‌گیرد حیرت‌زده‌اند و باورشان نمی‌شود که حکومت بتواند تا این حد ظالم باشد. نظم و آرامش ۲۰ سال پیش پس از هرج و مرج ناشی از انقلاب فرهنگی شکل گرفت. ولی چرا پس از این مدت طولانی جامعه‌ی چین دوباره شاهد چنین کابوس‌هایی شده است؟ چرا فالون گونگ که طلایه‌دار اصول "درستکاری، شفقت و بردباری" است و در ۶۰ کشور مختلف در سراسر جهان جاری است تنها در چین است که سرکوب می‌شود نه در هیچ کشور دیگری؟ رابطه‌ی بین جیانگ زمین و حزب کمونیست در این آزار و شکنجه چیست؟

جیانگ زمین فاقد توانایی و استحکام شخصیت اخلاقی است. او بدون ماشین ایجاد خشونت خود که ح‌ک‌چ بوده و خود بر پایه‌ی جلادی و دروغ ساخته شده هرگز قادر به انجام چنین نسل‌کشی که در سراسر چین جاری است و حتی به خارج مرزهای این کشور نیز کشیده شده، نمی‌بود. به همین ترتیب ح‌ک‌چ به آسانی به مبارزه با جریان گرایش‌های تاریخی و محیط ساخته شده توسط اصلاحات اقتصادی اخیر ح‌ک‌چ و تلاش‌های آن برای اتصال به جهان نرفته است؛ تنها یک دیکتاتور خودکامه مثل جیانگ زمین می‌توانست وقوع این امر را امکان‌پذیر ساخته باشد. تباری و رزونانس بین جیانگ زمین و روح شیطانی حزب کمونیست است که به ظلم و کشتار در چنین سطح وسیعی منجر گردیده است. درست شبیه بازآوایی بین صدا و لرزش خفیف تجهیزات یک کوهنورد با توده‌ی عظیم انباشت برف در کوهستان که می‌تواند نهایتاً به بهمن منجر شده و بسیار مخرب باشد.

الف - پیشینه‌های مشابه می‌تواند حس بحران طلبی مشابهی در بر داشته باشد

جیانگ زمین در سال پر آشوب ۱۹۲۶ متولد شد. درست مثل ح‌ک‌چ که سعی در مخفی کردن گذشته جنایتکار خود دارد، جیانگ زمین نیز گذشته‌ی خود به عنوان یک خائن به کشور را پنهان ساخته است.

در همان سالی که جیانگ زمین ۱۷ ساله شد، جنگ ضد فاشیسم در همه جای جهان ادامه داشت. زمانی

که جوانان وطن‌پرست برای دفاع از کشورشان در مقابل ژاپن به جبهه می‌رفتند، جیانگ زمین در سال ۱۹۴۲ ادامه تحصیل در دانشگاه مرکزی را که توسط رژیم دست‌نشانده‌ی وانگ جینگ‌وی (Wang Jingwei) در نان‌جینگ (Nanjing) تحت کنترل ژاپن تأسیس شده بود انتخاب کرد. بررسی‌های انجام شده بر اساس منابع مختلف نشان می‌دهد که دلیل واقعی این بود که پدر جیانگ زمین که جیانگ شی‌جون (Jiang Shijun) نام داشت زمانی یکی از افسران عالی‌رتبه اداره‌ی تبلیغات ضد چین متعلق به ارتش ژاپن در زمان اشغال و غارت استان جیانگ‌سو (Jiangsu) توسط ژاپن بوده است. جیانگ شی‌جون به راستی یک خائن به کشور چین بود.

از لحاظ خیانت و وطن‌ستیزی، جیانگ زمین و ح‌ک‌چ شبیه همدیگر هستند؛ آنها به قدری نسبت به مردم چین بی‌احساس و بی‌رحم هستند که جرأت می‌کنند بدون تحقیق در موردشان آنها را بی‌گناه و بی‌تقصیر بکشند.

جیانگ زمین به خاطر نفوذ به ح‌ک‌چ و ارتقاء مقام و ثروت خود پس از آنکه ح‌ک‌چ در جنگ‌های داخلی پیروز شد، به دروغ ادعا کرد که او توسط عمویش بنام جیانگ شانگ‌چینگ (Jiang Shangqing) که در دوران نوجوانی به ح‌ک‌چ پیوسته و بعدها توسط راهزنان به ضرب گلوله کشته شده بود بزرگ شد. بواسطه‌ی تاریخچه‌ی خانوادگی دروغینی که برای خود جعل کرد توانست تنها در مدت چند سال از مقام یک افسر دون‌پایه به جانشینی وزیر صنعت الکترونیک برسد. ارتقاء جیانگ به علت توانایی‌های او نبود بلکه بدلیل رابطه‌ها و ارتباطات خاص او با مقامات بود. او در زمان صدارتش بعنوان دبیر ح‌ک‌چ در شهر شانگهای از هیچ تلاشی برای نزدیک کردن خود به رهبران ارشد ح‌ک‌چ مثل لی شیان‌نیان (Li Xiannian) و چن یون (Chen Yun) [۴] که هر ساله به مناسبت جشنواره‌ی بهار به این شهر می‌آمدند فروگذار نکرد. او حتی به عنوان دبیر حزب شهر شانگهای یکبار ساعت‌ها در برف به انتظار لی شیان‌نیان ایستاد تا خود شخصاً کیک تولد او را به او هدیه کند.

کشتار و قتل‌عام میدان تیان‌آن‌من در سال ۱۹۸۹ نقطه‌ی عطف دیگری در زندگی جیانگ زمین بود. او با سرکوبی و انحلال روزنامه‌ی آزادی‌خواه پیک اقتصاد جهان (*World Economic Herald*) و دستگیری رهبر کنگره‌ی مردمی، وان لی (Wan Li) در خانه‌اش و حمایت از کشتار میدان تیان‌آن‌من به مقام دبیر کلی ح‌ک‌چ رسید. حتی قبل از کشتار میدان تیان‌آن‌من، جیانگ زمین طی نامه‌های سری که به دنگ شیائوپینگ نوشته بود خواستار ”اقدام قاطع“ علیه دانشجویان شده بود و خاطر نشان کرده بود که در غیر این صورت ”هم کشور و هم حزب به خطر خواهد افتاد.“ در ۱۵ سال گذشته، جیانگ تحت نام ”ثبات بعنوان اولویت نخست“ سرکوبی و کشتار وسیعی را در مورد گروه‌های مستقل اتخاذ کرده است.

از سال ۱۹۹۱ که چین و شوروی متحداً بررسی مرزهای مشترک خود را آغاز کرده‌اند، جیانگ زمین همواره چپاول و تجاوز به مرزهای چین توسط روسیه‌ی تزاری و بعدها اتحاد جماهیر شوروی را پذیرفته و تمام پیمان‌های ناعادلانه‌ی منعقد شده بین این دو کشور از زمان پیمان آیگون (Aigun) را به رسمیت شناخته است. بیش از یک میلیون کیلومتر مربع از اراضی چین برای همیشه بدست او پیش‌کش شده است.

جیانگ زمین با پیشینه‌ی دروغین ساختگی که در آن خود را فرزند یتیم یک شهید ح‌ک‌چ معرفی کرده و پنهان کردن شخصیت واقعی خود به عنوان پسر یک خائن به کشور، انطباق بسیار زیادی با سیاست حقه و کلک ح‌ک‌چ دارد. او با پشتیبانی‌اش از قتل عام ”چهارم ژوئن“ و سرکوب جنبش‌های دمکراتیک و اعتقادات مذهبی، شخصاً از رسم کشتار ح‌ک‌چ اقتباس کرده است. درست همانطور که ح‌ک‌چ تحت فرمان اتحاد جماهیر شوروی به عنوان شاخه‌ی خاور دور کمونیسم بین‌المللی عمل می‌کرده، جیانگ زمین نیز اراضی چین را به آنها می‌بخشد و به

هویت وطن فروشی ح‌ک‌چ جامه‌ی عمل می‌پوشاند.

جیانگ زمین و ح‌ک‌چ از تاریخچه و خواستگاه مشترک شرم‌آوری برخوردارند. به همین دلیل هر دو شدیداً نسبت به قدرت خود احساس ناامنی می‌کنند.

ب- جیانگ زمین و ح‌ک‌چ هر دو به یک‌اندازه از ”راستی، شفقت، بردباری“ در هراسند

تاریخچه‌ی جنبش کمونیسم بین‌الملل با خون صدها میلیون انسان نوشته شد. تقریباً تمامی کشورهای کمونیست دوره‌ای مشابه دوران سرکوبی ضد انقلابیون توسط استالین در اتحاد جماهیر شوروی سابق را گذرانده‌اند. میلیون‌ها و یا بلکه ده‌ها میلیون نفر انسان بی‌گناه در این دوران کشته شده‌اند.

در دهه‌ی ۱۹۹۰، شوروی سابق فرو پاشید و کشورهای اروپای شرقی دستخوش تحولات بسیاری شدند. بلوک کمونیست یک شبه نیمی از قلمروی خود را از دست داد. از این اتفاقات ح‌ک‌چ درس گرفت و متوجه شد که توقف سرکوبی و اختناق و آزاد گذاشتن جناح راست برای آزادی بیان می‌تواند به نابودی آن منتهی شود. اگر مردم اجازه می‌داشتند که نظرات خود را آزادانه بیان کنند، چگونه ح‌ک‌چ می‌توانست جنایات و ستم‌های خود را مخفی کند؟ چگونه می‌توانست ایدئولوژی فریب‌آمیزش را توجیه کند؟ اگر اختناق خاتمه داده می‌شد و مردم از تهدیدات و ترس‌ها آزاد می‌شدند آیا آن‌ها جرأت پیدا نمی‌کردند که اعتقاد و سبک زندگی‌ای بجز کمونیست انتخاب کنند؟ در این صورت حزب کمونیست چگونه می‌توانست پایگاه اجتماعی لازم برای ادامه‌ی حیات خود را حفظ کند؟

ح‌ک‌چ بدون توجه به هرگونه تغییر سطحی انجام شده، در عمق تحول نیافته است. پس از کشتار ”چهارم ژوئن“ جیانگ زمین فریاد برآورد که ”تمام عوامل بی‌ثباتی را در نطفه خفه کنید.“ او با ذهنی مملو از ترس به این نتیجه رسید که هرگز از دروغگویی به مردم دست بردارد و سرکوب مردم را تا زمانی که کاملاً آن‌ها را بی‌دفاع کند ادامه دهد.

در همین زمان بود که فالون گونگ در چین معرفی شد. در ابتدا بسیاری آن را نوعی ورزش چی‌گونگ (Qigong) [۵] با خاصیت خارق‌العاده‌ای در حفظ سلامت و تندرستی می‌دانستند. بعدها کم‌کم به این نتیجه رسیدند که فالون گونگ تنها پنج حرکت ساده‌ی ورزشی نیست. در عوض جوهر فالون گونگ آموزش مردم برپایه‌ی سه اصل ”راستی، شفقت و بردباری“ برای بهتر شدن بود.

فالون گونگ ”راستی، شفقت و بردباری“ را می‌آموزد، حزب کمونیست ”دروغگویی، تنفر و مبارزه“ را اشاعه می‌دهد

فالون گونگ مروج ”راستی“ است که عبارت است از گفتن حقیقت و عمل صالح. ح‌ک‌چ برای شستشوی مغزی مردم به دروغ متوسل می‌شود. اگر هر کسی چیزی جز حقیقت نمی‌گفت، عامه‌ی مردم درمی‌یافتند که ح‌ک‌چ با چاپلوسی اتحاد جماهیر شوروی، جنایت، آدم‌ربایی، سوء استفاده، کشت تریاک، وسیله قرار دادن آرمان مبارزه و ایستادگی در برابر غارت زاپن و غیره رشد یافت. ح‌ک‌چ یک بار به صراحت گفت که: ”هیچ موفقیت چشمگیری بدون دروغگویی کسب نخواهد شد.“ پس از آنکه ح‌ک‌چ قدرت را بدست گرفت شروع به راه‌اندازی جنبش‌های سیاسی کرد که متحمل بدهکاری بی‌حد و حساب شد. بنابراین تشویق مردم به درستکاری و صداقت سرنوشت

ناگواری برای ح‌ک‌چ به بار می‌آورد.

فالون گونگ مروج "شفقت" است که به معنی مقدم شمردن دیگران و مهربانی با آنها در تمامی شرایط است. ح‌ک‌چ همواره اشاعه دهنده‌ی "مبارزات خونین و سرکوب بی‌رحمانه" بوده است. سمبل قهرمانی ح‌ک‌چ لی فنگ (Lei Feng) در جایی گفت: "ما باید با دشمنانمان بی‌رحمانه رفتار کنیم و در مقابل آنها به سردی زمستان باشیم." در حقیقت ح‌ک‌چ نه تنها با دشمنانش چنین رفتار می‌کرد بلکه با اعضای خود نیز رفتاری بهتر از این نداشت. مؤسسان حزب کمونیست، فرماندهان ارشد و مارشال‌ها و حتی وزیر کشور بی‌رحمانه باز جویی شده، ظالمانه مورد ضرب و شتم قرار گرفته و با قساوت توسط اعضای حزب خودشان شکنجه شده‌اند. کشتار افرادی که به آنها "دشمنان طبقاتی" اطلاق می‌شد آنقدر بی‌رحمانه بود که هر کسی با شنیدن آن موی بر تنش راست می‌شود. اگر شفقت و مهربانی در جامعه حاکم بود، جنبش‌های بسیار زیادی که توسط حزب کمونیست آغاز شدند هرگز شکل نمی‌گرفتند.

مطابق بیانیه‌ی حزب کمونیست "تاریخچه‌ی تمامی جوامع موجود تاکنون تاریخچه‌ی مبارزات طبقاتی بوده است." این نشان دهنده‌ی فهم حزب کمونیست از تاریخ و جهان است. فالون گونگ معتقد است که در صورت روبرویی با درگیری، درون خود را جستجو کرده تا نقطه ضعف خود را بیابید. این دیدگاه درون‌نگر و خویشتنداری کاملاً متضاد فلسفه‌ی مبارزه و حمله‌ی ح‌ک‌چ است.

مبارزه همواره اصلی‌ترین ابزار حزب کمونیست برای بدست آوردن قدرت و ادامه‌ی حیات بوده است. حزب کمونیست به فواصل زمانی مختلف جنبش‌های سیاسی را برای سرکوبی گروه خاصی از مردم آغاز کرده تا انرژی از دست رفته خود را بازیافته و "روحیه‌ی متخاصم انقلابی خود را روحی تازه ببخشد." این روند بر اساس خشونت و دروغ تکرار شده تا ترس را در مردم تقویت کرده و به قدرت حزب حیات بخشد.

از لحاظ ایدئولوژیکی، فلسفه‌ای که حزب کمونیست برای ادامه‌ی حیات خود به آن تکیه می‌کند کاملاً در تضاد با آنچه فالون گونگ می‌آموزد است.

افرادی با اعتقادات درست و صالح از چیزی ترسی ندارند، حال آنکه ح‌ک‌چ بر ترس مردم تکیه می‌کند تا قدرت سیاسی‌اش را حفظ کند

کسانی که حقیقت را می‌فهمند از چیزی ترسی ندارند. مسیحیت به مدت ۳۰۰ سال آزار و اذیت شد. تعداد بسیار زیادی از مسیحیان سرشان از بدن جدا و یا در آتش سوزانده و یا در دریا غرق شدند. حتی بسیاری از آنها جلوی شیران گرسنه انداخته شدند ولی مسیحیان دست از اعتقاد خود برنداشتند. زمانی که بودیسم در تاریخ، رنج و محنت دارما (Dharma) را تجربه کرد بودیست‌ها نیز با وفاداری کامل همین‌گونه رفتار کردند.

تبلیغات الحادی و شرک‌آمیز با این هدف انجام می‌گیرد که مردم را متقاعد کند که بهشت و جهنم و روز جزایی وجود ندارد تا مردم دیگر خود را به پیروی از وجدان‌شان محدود نکنند. در عوض هم و غم خود را بر مال‌اندوزی و رفاه‌طلبی گذاشته و آنها را واقعیات جهان هستی بشمارند. از نقاط ضعف انسان‌ها می‌توان بهره برد و از تهدید و وسوسه می‌توان برای کنترل کامل مردم سود برد. با این وجود کسانی که اعتقاد راسخ دارند می‌توانند حقیقت زندگی و مرگ را ببینند. توهمات این جهان دنیوی بر آنان تأثیری ندارد. آن‌ها وسوسه‌های این دنیای خاکی و تهدید به مرگ را سبک می‌گیرند، از این روح‌ک‌چ را در هر تلاشی برای کنترل آنان ناتوان می‌سازند.

معیارهای اخلاقی والای فالون گونگ، ح‌ک‌چ را شرمنده می‌کند

پس از کشتار ”چهارم ژوئن“ در سال ۱۹۸۹ ایدئولوژی ح‌ک‌چ به شدت شکست خورد. در ماه اوت ۱۹۹۱ حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی فرو پاشید که تغییرات بسیار عمیقی را در کشورهای اروپای شرقی به همراه داشت. این امر باعث ترس و نگرانی شدید ح‌ک‌چ شد. قانونی بودن حکومتش و در عین حال ادامه‌ی حیاتش در آینده به واسطه‌ی بحران‌های به وجود آمده‌ی داخلی و خارجی به شدت به خطر افتاد. در آن زمان ح‌ک‌چ دیگر نمی‌توانست اعضایش را با مکتب و ایدئولوژی اصلی مارکسیسم، لنینیسم، و مائویسم، متحد و هماهنگ سازد. در عوض برای حفظ حزب دست اعضا را در انجام هرگونه فساد مالی و غیره باز گذاشت. به تعبیر دیگر هر کسی که از حزب پیروی می‌کرد اجازه داشت تا برای نفع شخصی‌اش به هرگونه فساد و اختلاس دست بزند، چیزی که برای افراد غیرعضو غیرممکن می‌نمود. بخصوص بعد از سفر دنگ شیائوپینگ به جنوب چین در سال ۱۹۹۲ [۶]، سودجویی و فساد مالی مقامات دولتی در زمینه‌ی املاک و بازار بورس به نهایت رسید. در حال حاضر همسران دوم غیرقانونی و قاچاق در همه جا به چشم می‌خورد. فیلم‌ها و عکس‌های مستهجن، قمار و مواد مخدر در سرتاسر چین رواج دارد. گرچه عادلانه نیست که گفته شود حتی یک فرد سالم و درستکار نیز در حزب کمونیست وجود نداشت، با این وجود مدت زمان مدیدی است که مردم اعتمادشان را به اقدامات ضد فساد حزب از دست داده‌اند و معتقدند که بیش از نیمی از مقامات بلندپایه و میانی دولت چین درگیر فساد هستند.

همزمان با این رسوایی‌ها، معیارهای اخلاقی والای ارائه شده توسط تمرین‌کنندگان فالون گونگ که ”راستی، شفقت، بردباری“ را عمل می‌کنند با مهربانی موجود در قلب مردم هم‌آوا شد. بیش از یکصد میلیون نفر جذب فالون گونگ شده و تمرین آن‌را شروع کردند. فالون گونگ همچون آینه‌ای ساخته شده از حق و انصاف است که بی‌عدالتی و ظلم ح‌ک‌چ را در خود منعکس کرده و به نمایش می‌گذارد.

ح‌ک‌چ به روش گسترش و اداره‌ی فالون گونگ حسادت می‌ورزید

روش منحصر به فرد انتشار فالون گونگ از شخصی به شخص دیگر و از قلبی به قلب دیگر است. نحوه‌ی مدیریت آن بسیار ساده و آزاد بود بطوریکه هرکسی می‌توانست به دلخواه وارد شود یا از آن منفک شود. از این لحاظ اختلاف فاحشی بین این مدیریت و ح‌ک‌چ که از سازمان‌دهی پیچیده و سختگیری برخوردار بود می‌توان یافت. علیرغم این ساختار سفت و سخت، مطالعات سیاسی و فعالیت‌های گروهی که هفتگی یا دوره‌ی طولانی‌تری انجام می‌شد فقط در ظاهر وجود داشت. اکثر اعضای حزب با ایدئولوژی آن موافق نبودند. برعکس، تمرین‌کنندگان فالون گونگ آگاهانه و بنا به میل باطنی از اصول آن مبنی بر ”راستی، شفقت، بردباری“ پیروی می‌کردند. بدلیل تأثیر عمیق فالون گونگ بر بهبود وضعیت فکری و جسمی مردم، تعداد کسانی که آن‌را تمرین می‌کردند به طور تصاعدی افزایش می‌یافت. تمرین‌کنندگان آن بطور داوطلبانه سری کتاب‌های آقای لی هنگ‌جی (Li Hongzhi) را مطالعه کرده و به هزینه‌ی شخصی خود فالون گونگ را ترویج می‌دادند. تنها در مدت ۷ سال تعداد تمرین‌کنندگان فالون گونگ از هیچ به ۱۰۰ میلیون نفر رسید. هنگام ورزش صبحگاهی، موسیقی تمرینات ورزشی فالون گونگ تقریباً از تمام پارک‌ها به گوش می‌رسید.

حزب کمونیست اذعان داشت که فالون گونگ از لحاظ جذب توده‌ها با ح‌ک‌چ در ”رقابت“ است و آن را به عنوان یک ”مذهب“ نامید. در واقع آنچه که فالون گونگ به مردم می‌دهد فرهنگ و راه و رسم زندگی است، آن یک فرهنگ آبا و اجدادی که ریشه در سنت‌هایی که چینی‌ها سال‌ها قبل از دست داده بودند دارد. جیانگ زمین و

حزب کمونیست از فالون گونگ در هراس بودند چرا که اگر این اصل اخلاقی سنتی توسط عامه‌ی مردم پذیرفته می‌شد، دیگر هیچ چیز نمی‌توانست جلوی گسترش سریع آن را بگیرد. اعتقادات سنتی چینی‌ها برای چندین دهه‌ی متوالی توسط حزب کمونیست سرکوب و تحریف شده بود. این انتخاب تاریخ بود که به سنت بازگردد. این راه بازگشتی بود که توسط اکثریت مردم پس از مدت‌ها رنج و بدبختی انتخاب شده بود. زمانیکه چنین حق انتخابی به مردم داده شود آنها مسلماً درستی را از نادرستی تشخیص داده و به شرارت پشت می‌کنند. این چیزی بجز یک انکار آشکار و ترک آنچه حزب کمونیست سعی در اشاعه آن داشت نیست. مثل ضربه‌ای بود که به ساختار رو به زوال ح‌ک‌چ وارد شد. زمانیکه تعداد تمرین‌کنندگان فالون گونگ از تعداد اعضای حزب پیشی گرفت، براحتی می‌توان تجسم کرد که حزب چه حسادت و ترسی را تجربه کرده است.

در کشور چین، ح‌ک‌چ به تمامی بخش‌های جامعه نظارت دارد. در مناطق روستایی و خارج از شهر، شعبات و شاخه‌های حزب حتی در روستاهای دور افتاده نیز تأسیس شده‌اند. در مناطق شهری دفاتر ح‌ک‌چ در تمامی ادارات و محله‌ها فعال هستند. در ارتش، دولت و بخش‌های تجاری شاخه‌های حزب ریشه‌های بسیار عمیق دوانده‌اند. انحصار طلبی مطلق و فریب و تقلب از ضروری‌ترین اقداماتی هستند که ح‌ک‌چ برای حفظ رژیم خود انجام می‌دهد. این پدیده چنانکه با استفاده از کلمات زیبا در قانون اساسی ذکر شده “پشتیبانی از رهبری حزب” نام دارد. از طرف دیگر تمرین‌کنندگان فالون گونگ تمایل بیشتری برای قرار دادن “راستی، شفقت و بردباری” به عنوان اصول خود از خود نشان داده‌اند. ح‌ک‌چ این را چیزی کمتر از انکار رهبری حزب نمی‌دانست، چیزی که مطلقاً برای حزب نپذیرفتنی بود.

حزب کمونیست اعتقاد داشتن فالون گونگ به خدا را تهدیدی در برابر مشروعیت رژیم کمونیستی تلقی می‌کند

هر اعتقادی که بر پایه‌ی یکتا پرستی باشد مبارزه‌ای جدی با حزب کمونیست محسوب می‌شود. از آنجا که مشروعیت حزب کمونیست بر پایه‌ی “ماتریالیسم دیالکتیک” و آرزوی ساختن بهشت به روی زمین است، تنها می‌تواند متکی بر رهبر “پیشگام در دنیا” یا به عبارت دیگر حزب کمونیست باشد. در عین حال اشاعه‌ی کفر و الحاد این قدرت را به حزب کمونیست داد تا هر طور که می‌خواهد خوب و بد را تعریف کند. در نتیجه عملاً تمایز و برتری اخلاق بین آنچه خوب و بد نامیده می‌شود وجود ندارد. تنها چیزی که مردم باید به یاد داشته باشند اینست که حزب همواره “بزرگ، با شکوه و بر حق” است.

این در حالی است که خدا شناسی به مردم معیارهای غیر قابل‌تغییری از خوب و بد ارائه می‌کند. تمرین‌کنندگان فالون گونگ خوب و بد را بر اساس “درستکاری، شفقت و بردباری” ارزیابی می‌کنند. چنین اعتقادی آشکارا مانعی است در راه تلاش‌های بی‌وقفه‌ی ح‌ک‌چ در جهت “یکی کردن افکار مردم”.

در ادامه‌ی این تحلیل به دلایل دیگری نیز برمی‌خوریم. به هر حال هر یک از پنج دلیل ذکر شده برای ح‌ک‌چ سرنوشت‌ساز است. در حقیقت جیانگ زمین نیز بنا به همین دلایل به سرکوب آن اصرار ورزید. او دوران کاری خود را با دروغ درباره‌ی گذشته‌اش آغاز کرد چرا که از “حقیقت” هراس داشت. با سرکوب و کشتار مردم به موفقیت و قدرت آنی رسید بنابراین جای شک نیست که او از “شفقت” متنفر است. او قدرتش را از طریق درگیری و مبارزه با اعضای دیگر حزب حفظ کرد. پس واضح است که از “بردباری” نیز متنفر است.

از بررسی یک مورد کوچک می‌توانیم بفهمیم که جیانگ زمین تا چه حد حقیر و حسود است. موزه‌ی

خرابه‌های فرهنگی همودو (Hemudu Cultural Ruins) [۷] در بخش یویائو (Yuyao) (در حال حاضر به‌عنوان شهر طبقه‌بندی شده است)، از استان زجیانگ (Zhejiang) یکی از اماکن فرهنگی و تاریخی بسیار مهم تحت حفاظت دولت است. در اصل این چیائو شی (Qiao shi) [۸] بود که اولین بار دفتر بازدید این موزه را امضاء کرد. در ماه سپتامبر ۱۹۹۲ جیانگ زمین زمانی که در حال باز دید از این موزه بود امضاء را دید و ناگهان چهره‌اش تیره شد و در هم رفت. کسانی که او را همراهی می‌کردند بسیار مضطرب شدند چرا که می‌دانستند جیانگ از چیائو شی بیزار بود و دوست داشت که به هر کجا که می‌رود دفترهای بازدید را نوشته و امضاء کند، حتی زمانی که برای بازدید بخش پلیس راهنمایی و رانندگی اداره‌ی امنیت ملی در شهر جی‌نان (Jinan) و نهاد مهندسان بازنشسته‌ی شهر جینگ‌جو (Zhengzhou) رفته بود. کارکنان موزه جرأت بی‌اعتنایی به جیانگ زمین حقیر را نداشتند. نتیجتاً در ماه می ۱۹۹۳ به بهانه‌ی نوسازی موزه، دفتر امضاء شده توسط چیائو شی را قبل از باز گشایی موزه با دفتر امضاء شده توسط جیانگ زمین عوض کردند.

گفته می‌شود مائو زدانگ ”چهار جلد کتاب پر محتوا و دارای مفاهیم قوی و عمیق“ نوشته است و این در حالیکه کتاب ”آثار برگزیده‌ی دنگ شیائو پینگ حاوی مبحث کاربردی بنام ”تنوری گربه“ [۹] است. جیانگ زمین مدت‌ها به مغز خود فشار آورد و تنها توانست سه جمله بنویسد که خود آنها را ”نمودهای سه‌گانه“ نامید. این جملات به صورت کتابی منتشر شده و در رده‌های مختلف سازمان‌های دولتی توسط ح‌ک‌چ تبلیغ و عرضه شد. مردم آنرا می‌خریدند چرا که مجبور به اینکار بودند. با تمام این تفاسیر اعضای حزب کوچکترین احترامی برای آن قائل نبودند. آنها درباره‌ی ارتباط او با یک خواننده، بخش‌های نامطلوب و خجالت آور آوازش ”خورشید من“ (O Sole Mio) زمانی که به خارج سفر کرد و همچنین شانه کردن موهایش در حضور پادشاه اسپانیا شایعه پراکنی می‌کردند. زمانی که بنیان‌گذار فالون گونگ آقای لی هنگ‌جی که خود از طبقه‌ی معمولی اجتماع بود سخنرانی می‌کرد، تالار سخنرانی مملو از اساتید دانشگاه، متخصصان و دانشجویان چینی دانشگاه‌های خارجی بود. بسیاری از تحصیل کرده‌های دارای مدارک دانشگاهی دکترا یا فوق لیسانس هزاران مایل راه را با هواپیما می‌آمدند تا به سخنرانی او گوش فرا دهند. آقای لی ساعت‌ها به فصاحت و شیوایی سخنرانی می‌کرد بدون آنکه از یادداشت استفاده کند. بعد از آن سخنرانی ضبط شده بروی کاغذ آورده شده و به صورت کتاب چاپ می‌شد. تحمل چنین چیزی برای جیانگ زمین که از شخصیت توخالی حسود و حقیری برخوردار بود غیر ممکن می‌نمود.

جیانگ زمین زندگی بسیار پر ریخت و پاش، بی بندوبار و شهوانی و فاسدی دارد. او ۹۰۰ میلیون یوان (معادل ۱۱۰ میلیون دلار آمریکا) برای خرید یک هواپیمای شخصی بسیار تجملی پرداخت. او بدفعات ده‌ها میلیارد یوان از حساب‌ها و ذخایر عمومی برداشت کرد تا در تجارت پسرش به کار برد. او تبارگماری را به حدی رسانده که تمامی اعضای خانواده و فامیلش از پست‌های بالای وزارتی برخوردارند و برای پوشش دادن جرایم و فسادش از هیچ اقدامی فروگذار نمی‌کند. همه‌ی آنچه گفته شد دلایلی بر ترس او از اقتدار اصول اخلاقی فالون گونگ است و این ترس بیشتر از همه در زمینه‌ی اعتقاد به بهشت و جهنم و اصول اعمال خیر و شر و عواقب آنها به چشم می‌خورد چرا که به این مفاهیم در فالون گونگ اشاره شده است.

اگر چه جیانگ دارای قدرتمندترین پایگاه ح‌ک‌چ بود، اما از آنجا که فاقد موفقیت‌های سیاسی و استعداد لازم بود همواره این نگرانی را داشت که در مبارزات حزبی بر سر قدرت از صحنه بدر شود. او حساسیت بالایی نسبت به موقعیت خودش به عنوان ”هسته‌ی“ قدرت حزب کمونیست داشت. برای از بین بردن خطر چنین کشمکش‌هایی او اقدام به توطئه‌چینی بر ضد دشمنان سیاسی خود یعنی یانگ شانگ کون (Yang Shang

(Kun) و برادر او یانگ بای‌بینگ (Yang Baibing) کرد. در پانزدهمین کنگره‌ی ملی کمیته‌ی حزب کمونیست (CPC) در سال ۱۹۹۷ و شانزدهمین کنگره در سال ۲۰۰۲، جیانگ رقبای خود را بزور وادار به ترک پست‌هایشان کرد ولی خود او به تمامی قوانین بی‌اعتنایی کرده و سمت خود را با دو دست چسبید.

در سال ۱۹۸۹، دبیر کل جدید ح‌ک‌چ، جیانگ زمین کنفرانس مطبوعاتی برای خبرنگاران داخلی و خارجی ترتیب داد. یک خبرنگار فرانسوی از او در مورد دانشجوی دختری پرسید که به علت شرکت در جنبش دانشجویی چهارم ژوئن در میدان تیان‌آن‌من به مزرعه‌ای در استان سی‌چوان (Sichuan) تبعید شده و به کار حمل‌آجر از محلی به محل دیگر گمارده شده بود و به کرات توسط کشاورزان آن منطقه مورد تجاوز جنسی قرار گرفته بود. جیانگ در پاسخ گفت: ”من نمی‌دانم آیا آنچه می‌گویید درست است یا غلط ولی آن زن یک شورش است. حتی اگر این گفته‌ها حقیقت داشته باشد او سزاوار آن بوده است.“ در زمان انقلاب بزرگ فرهنگی جیانگ جی‌شین (Zhang Zhixin) [۱۰] در زندان مورد تجاوز دسته جمعی قرار گرفت و قبل از اعدام گلویش را بریدند (تا نتواند حقیقت را برملا کند). به اعتقاد جیانگ زمین احتمالاً او نیز سزاوار آنچه به سرش آمده، بوده است. با بررسی این افکار به سادگی می‌توان به ذهنیت رذل و منحرف و ظالم جیانگ زمین پی برد.

بطور خلاصه می‌توان گفت که تشنگی جیانگ زمین در زمینه‌ی قدرت خودکامه، ظلم و در عین حال ترس او از سه اصل ”درستکاری، شفقت و بردباری“ دلایل سرکوب بدون منطق فالون گونگ است. این دیدگاه درست همان چیزی است که ح‌ک‌چ از آن پیروی می‌کند.

پ- تَبانی و توطئه‌ی مشترک جیانگ زمین و ح‌ک‌چ

جیانگ زمین به تظاهر و به کارگیری حیل‌های سیاسی معروف است. بی‌لیاقتی و جهالت او نیز از کسی پوشیده نیست. گر چه او از ته دل قصد داشت تا از روی بغض و کینه‌ی شخصی فالون گونگ را ریشه‌کن کند ولی کار چندانی از پیش نبرد چرا که فالون گونگ در فرهنگ سنتی چین ریشه داشته و از چنان محبوبیتی برخوردار شده که در میان جامعه پایگاه محکمی یافته است. جدای از آن، مکانیزم ستمگری و شقاوت ح‌ک‌چ نیز که در طی جنبش‌های بی‌شمار به حد‌اعلای خود رسیده بود با تمام قدرت شروع به کارکرد و حزب نیز کمر به ریشه‌کن کردن فالون گونگ بست. جیانگ زمین از موقعیت خود به عنوان دبیر کل حزب کمونیست سوء استفاده کرده و مبارزه علیه فالون گونگ را آغاز کرد. تأثیر این تبانی ح‌ک‌چ و جیانگ زمین همچون بهمن بزرگی بود که بدلیل فریاد یک کوهنورد فرود آید.

قبل از آنکه جیانگ فرمان مبارزه علیه فالون گونگ را رسماً صادر کند، ح‌ک‌چ سرکوب، نظارت و جاسوسی، بررسی و دروغ پراکنی به منظور اتهام‌سازی علیه فالون گونگ را شروع کرده بود. ذات پلید ح‌ک‌چ بنا به غریزه، از اصول ”راستی، شفقت، بردباری“ هراس داشت چه برسد به گسترش بسیار سریع آن در بین مردم. عمّال امنیتی لباس شخصی ح‌ک‌چ از سال ۱۹۹۴ به درون فالون گونگ رخنه کرده بودند ولی قادر به یافتن هیچ‌گونه خطایی نشده بودند و کار به جایی رسیده بود که بعضی از همین افراد به فالون گونگ گرویده بودند. در سال ۱۹۹۶ روزنامه‌ی گوانگ‌مینگ (Guangming) سیاست اجتماعی ”سه محدودیت“ درخصوص چی گونگ را نقض کرد، (به این معنی که بر اساس این سیاست، دولت فعالیت‌های چی گونگ را ”نه تبلیغ کرده، نه در آن دخالت می‌کند و نه آن را سرکوب می‌نماید“) و در پی آن مقاله‌ای چاپ نمود و در آن ایدئولوژی فالون گونگ را محکوم کرد. در پی

آن سیاست‌مدارانی که سابقه‌ی کارهای امنیت عمومی داشتند با عنوان دانشمند و محقق شروع به آزار و اذیت فالون گونگ کردند. در اوایل سال ۱۹۹۷، لوئوگان (Luo Gan) دبیر کمیته‌ی سیاسی و قضایی کمیته‌ی مرکزی ح‌ک‌چ با استفاده از مقامش به اداره‌ی امنیت عمومی فرمان داد تا یک بررسی همه‌جانبه در سطح کل کشور به منظور یافتن اتهامات لازم برای ممنوع کردن فالون گونگ صورت گیرد. پس از آنکه از همه‌جانبه‌ی کشور گزارشات مبنی بر عدم وجود مدرکی علیه فالون گونگ دریافت شد، لوئوگان بخشنامه‌ی شماره‌ی ۵۵۵ با عنوان "اخطاریه جهت آغاز بررسی فالون گونگ" را از اداره‌ی اول وزارت امنیت عمومی (که اداره‌ی امنیت سیاسی نیز نامیده می‌شود) صادر کرد. او در ابتدا فالون گونگ را به عنوان یک "فرقه‌ی شیطانی" مورد اتهام قرار داد و سپس به تمامی ادارات پلیس همه‌جانبه‌ی کشور فرمانی داد تا بطور منظم فالون گونگ را تحت پیگرد قرار داده و در این کار از افراد مخفی و لباس شخصی برای جمع‌آوری مدارک استفاده کنند. این بررسی‌ها نیز مدرکی دال بر محکومیت فالون گونگ ارائه نکرد.

قبل از آنکه ح‌ک‌چ، این نهاد پلید و شیطانی بتواند سرکوب فالون گونگ را آغاز کند، باید فردی را می‌یافت که مکانیزم عمل سرکوب را آغاز نماید. چگونگی اتخاذ این عمل توسط رئیس ح‌ک‌چ از حساسیت بالایی برخوردار بود. به عنوان یک فرد، رئیس حزب دارای هر دو خصلت خوبی و زشتی بود - دو وجه متضاد موجود در فطرت انسان. اگر او از بُعد نیک خود پیروی می‌کرد، می‌بایست که غلیان فطری حزب را بطور موقت فرو می‌نشاند؛ اگر به بُعد پلید آن عمل می‌کرد، طبیعت و فطرت شیطانی حزب به طور کامل هویدا می‌شد.

در جریان جنبش‌های خواستار دموکراسی دانشجویی در سال ۱۹۸۹، جائوزیانگ (Zhao Ziyang) که در آن زمان دبیر کل کمیته‌ی مرکزی ح‌ک‌چ بود قصد سرکوب کردن دانشجویان را نداشت. هشت نفر دیگر از مقامات رده بالای حزب در امر سرکوب دانشجویان اصرار ورزیدند. دنگ شیائوپینگ در آن زمان گفت: "ما دویست هزار نفر را در مقابل ۲۰ سال ثبات حکومت می‌کشیم." ۲۰ سال ثبات در حقیقت به معنی ۲۰ سال حکومت ح‌ک‌چ بود. این عقیده با ذات خودکامه‌ی ح‌ک‌چ تطابق داشت بنابراین توسط ح‌ک‌چ پذیرفته شد.

در برخورد با قضیه‌ی فالون گونگ از میان هفت عضو دائم کمیته‌ی مرکزی ح‌ک‌چ، جیانگ زمین تنها کسی بود که تأکید زیادی بر سرکوب کردن داشت. بهانه‌ای که او برای این کار تراشید "نجات حزب و کشور" بود. با این کار او بر نقطه‌ی حساس حزب انگشت گذاشت و حزب را به مبارزه تحریک نمود. تلاش جیانگ زمین برای حفظ قدرت شخصی‌اش و تلاش ح‌ک‌چ برای حفظ دیکتاتوری و حکومت تک‌حزبی‌اش در اینجا هم راستا و متحد گردید.

در عصر روز نوزدهم جولای ۱۹۹۹، کنفرانسی توسط مقامات بلند پایه‌ی ح‌ک‌چ به ریاست جیانگ زمین تشکیل شد. او با استفاده از قدرت سیاسی‌اش قانون را زیر پا گذاشته، شخصاً به افکار اعضاء جهت داد و تصمیم بر آغاز یک سرکوبی و مبارزه‌ی همه‌جانبه علیه فالون گونگ اتخاذ کرد. او فالون گونگ را به نام دولت چین ممنوع اعلام کرده و عامه‌ی مردم را فریب داد. ح‌ک‌چ، دولت چین و مکانیزم خشن تحت کنترل حزب همگی در یک سرکوبی همه‌جانبه و تمام عیار علیه میلیون‌ها تمرین‌کننده‌ی بی‌گناه فالون گونگ به کار گرفته شدند.

اگر در آن زمان دبیر کل ح‌ک‌چ هر کس دیگری بجز جیانگ زمین بود، سرکوبی فالون گونگ صورت نمی‌گرفت. در این مورد خاص می‌توانیم بگوییم که ح‌ک‌چ از جیانگ زمین بهره برد.

از طرف دیگر اگر ح‌ک‌چ چنان جرایم و ستم‌هایی را بواسطه‌ی ذات رذل، پست و وحشی خود مرتکب نشده

بود هرگز فالون گونگ را تهدیدی علیه خود نمی‌دانست. بدون نظارت و کنترل همه‌جانبه‌ای که ح‌ک‌چ بر تمامی بخش‌های جامعه اعمال می‌کرد، نقشه‌ی جیانگ زمین برای سرکوب فالون گونگ نمی‌توانست از برنامه‌ریزی منظم، پشتیبانی مالی و تبلیغی، و هواداری دیپلمات‌ها و پرسنل، تجهیزات، هماهنگی زندان‌ها، پلیس، دپارتمان امنیت ملی، ارتش، پشتیبانی‌های تحت نام مجامع مذهبی، علمی و تکنولوژی، احزاب دموکراتیک، اتحادیه‌ی کارگری، کمیته‌های جوانان، جامعه‌ی زنان و غیره برخوردار گردد.

ت- چگونگی استفاده‌ی جیانگ زمین از ح‌ک‌چ در آزار و اذیت فالون گونگ

جیانگ زمین با سوء استفاده از اصول سازماندهی ح‌ک‌چ مبنی بر اینکه "تمامی اعضای حزب باید تابع کمیته‌ی مرکزی باشند" نظام کنترلی ح‌ک‌چ را با هدف آزار و شکنجه‌ی تمرین‌کنندگان فالون گونگ به خدمت گرفت. ابزارهای کنترل ح‌ک‌چ عبارتند از ارتش، رسانه‌ها، کارکنان امنیت اجتماعی، پلیس، پلیس نیروهای مسلح، نیروهای امنیت کشوری، سیستم قضایی، کنگره ملی مردمی، دیپلمات‌ها و گروه‌های مذهبی شیاد و دروغین. تمامی اعضای پلیس نیروهای مسلح تحت نظارت و کنترل ح‌ک‌چ در دستگیری و آدم‌ربایی‌های لازم برای مبارزه با تمرین‌کنندگان فالون گونگ شرکت کردند. رسانه‌های چین نیز با ابزارهای دروغ پراکنی خود فالون گونگ را مورد حمله قرار دادند. نظام امنیت کشوری نیز تحت نفوذ شخص جیانگ زمین به جمع‌آوری و ارائه اطلاعات، دروغ پراکنی و وارونه جلوه دادن حقایق می‌پرداخت. کنگره ملی مردمی و سیستم قضایی نیز تمهیدات قانونی را مهیا کرده و با توجیه‌های قانونی جرایم جیانگ زمین و ح‌ک‌چ را موجه جلوه داده و مردم را در تمامی سطوح اجتماعی فریب می‌دادند. آنها از خود ابزاری برای حفاظت و حمایت از جیانگ زمین ساخته بودند. در عین حال سیستم دیپلماتیک نیز با دروغ پراکنی در مجامع بین‌المللی و اغفال دولت‌های خارجی و مقامات ارشد و رسانه‌های بین‌المللی با ایجاد انگیزه‌های سیاسی و اقتصادی به گونه‌ای عمل کرد که آنان در مقابل آزار و شکنجه‌ی تمرین‌کنندگان فالون گونگ سکوت کنند.

در خلال کار کنفرانس کمیته‌ی مرکزی که دستور سرکوب تمرین‌کنندگان فالون گونگ از آن صادر شده بود، جیانگ زمین ادعا کرد: "من باورم نمی‌شود که حزب کمونیست نتواند فالون گونگ را شکست دهد". در برنامه‌ریزی استراتژی سرکوب، سه سیاست به کار برده شد: "خدشه دار کردن آبرو و اعتبار [تمرین‌کنندگان فالون گونگ]، سوق دادن [آنها] به سمت ورشکستگی مالی و آسیب‌رسانی فیزیکی [به آنها]". متعاقب آن مبارزات سرکوب‌سازی با تمام قدرت آغاز گردید.

سوء استفاده از رسانه‌ها در جهت سانسور جریان‌ات خبری

سیاست "وارد آوردن خدشه به آبروی تمرین‌کنندگان فالون گونگ" وظیفه‌ی رسانه‌ها بود که خود تحت کنترل مطلق ح‌ک‌چ بودند. در روز ۲۲ جولای ۱۹۹۹ یعنی ۳ روز پس از شروع مبارزه و دستگیری تمرین‌کنندگان فالون گونگ در سراسر کشور، رسانه‌های خبری تحت کنترل ح‌ک‌چ یک حمله‌ی تبلیغاتی تمام عیار را بر ضد فالون گونگ آغاز کردند. برای مثال در اینجا به تلویزیون مرکزی چین (CCTV) واقع در پکن می‌پردازیم. در طول ماه‌های باقی مانده تا پایان سال ۱۹۹۹ این ایستگاه تلویزیونی روزی ۷ ساعت برنامه‌ی از قبل ضبط شده در جهت دروغ پراکنی بر ضد فالون گونگ پخش می‌کرد. تولید کننده‌های این برنامه‌ها کار خود را با تحریف و دروغ جلوه

دادن سخنرانی‌های آقای لی هنگجی بنیان‌گذار فالون گونگ آغاز کرده و سپس به مواردی تحت نام خودکشی، جنایت و مرگ به علت امتناع از درمان‌های پزشکی پرداختند. آنها هر چه توانستند در جهت لکه‌دار کردن حیثیت و وارد کردن اتهام به فالون گونگ و مؤسس آن انجام دادند.

یکی از بارزترین مواردی که در تبلیغات مورد استفاده قرار گرفت تغییر کلمه "ندارد" به "دارد" در آنچه آقای لی هنگجی در یکی از گردهمایی‌های عمومی بیان کرده بود است. جمله این است: "واقعه‌ای به نام انفجار کره‌ی زمین وجود ندارد." CCTV این جمله را به این صورت تحریف کرد که: "انفجار زمین وجود دارد." و در پی آن ادعا کردند که فالون گونگ، تئوری‌های مربوط به روز قیامت پخش می‌کند. ترفندهایی نظیر ربط دادن مجرمین عادی به تمرین‌کنندگان فالون گونگ نیز از جمله اقداماتی بود که برای گمراه کردن اذهان عمومی به کار می‌رفت. جنایت انجام شده توسط شخصی دیوانه به نام فو یی‌بین (Fu Yibin) در پکن و خودکشی توسط سم توسط یک متکدی در استان زجیانگ (Zhejiang) هر دو به تمرین‌کنندگان فالون گونگ نسبت داده می‌شد. در پی این شایعه پراکنی‌ها، ح‌ک‌چ با استفاده از رسانه‌ها به ایجاد تنفر در اذهان فریب خورده‌ی عامه‌ی مردم نسبت به فالون گونگ می‌پرداخت تا جنایات رذیلانه‌ی خود را توجیه کرده و از حمایت مردم برخوردار گردد.

بیش از ۲۰۰۰ روزنامه، ۱۰۰۰ مجله و صدها ایستگاه رادیویی و تلویزیونی محلی تحت کنترل ح‌ک‌چ با تمام قدرت شروع به حمله و ضربه زدن به فالون گونگ کردند. این برنامه‌های تبلیغاتی از طریق خبرگزاری رسمی شین‌هوآ (Xinhua)، سرویس‌های خبری چین، خبرگزاری H.K چین و دیگر رسانه‌های برون مرزی تحت کنترل ح‌ک‌چ به خارج از مرزهای چین و کشورهای دیگر نیز ارسال می‌شد. بر اساس یک آمار غیر رسمی، در طول ۶ ماه بیش از ۳۰۰,۰۰۰ عنوان خبری و برنامه در جهت مبارزه با فالون گونگ پخش گردید که همگی در جهت مسموم کردن ذهن عامه‌ی مردم و فریب آنها بود.

در سفارت‌خانه‌ها و کنسول‌گریهای خارج کشور نیز تعداد زیادی آلبوم، لوح فشرده و جراید در جهت انتقاد و "افشاگری" فالون گونگ عرضه شد. ستون مخصوصی در وب سایت وزارت امور خارجه برای انتقاد و "افشاگری" فالون گونگ قرار داده شد.

علاوه بر این در اواخر سال ۱۹۹۹ و در زمان اجلاس همکاری اقتصادی کشورهای آسیایی و حوزه‌ی اقیانوس آرام (APEC) که در کشور نیوزلند برگزار شد، جیانگ زمین برای خدشه‌دار کردن وجهه‌ی فالون گونگ در بین سران کشورهای دیگر، جزوه‌ها و کتابچه‌هایی را بین سران کشورهای شرکت کننده در اجلاس توزیع کرد. در فرانسه، جیانگ زمین درست بر خلاف آنچه در قانون اساسی این کشور آمده، فالون گونگ را یک فرقه‌ی شیطانی نامید تا به آبروی تمرین‌کنندگان فالون گونگ لطمه وارد کند.

ابراهیم سیاه تشویش و تعدی که کل کشور را در بر گرفته بود خبر از فاجعه‌ای دیگر و انقلاب فرهنگی مجدد می‌داد.

یکی از نفرت‌انگیزترین کارهایی که انجام شد، واقعه‌ای به نام "خودسوزی" بود که در ماه ژانویه‌ی سال ۲۰۰۱ به وقوع پیوست و به سرعت و با سرعتی بی‌سابقه توسط خبرگزاری شین‌هوآ پخش شد. این واقعه توسط بسیاری از نهادهای بین‌المللی مورد انتقاد قرار گرفت از جمله ارگان غیر دولتی آژانس توسعه و آموزش بین‌المللی سازمان ملل در ژنو که آن را یک عمل برنامه‌ریزی شده توسط دولت و در جهت فریب مردم معرفی کرد. در طول سؤال و جواب‌های انجام شده یکی از کارکنان تلویزیون اقرار کرد که بعضی از گزارشات پخش شده از CCTV در

واقع ساختگی بوده و بعد از واقعه بازسازی شده بودند. در اینجا ذات پلید سرکوب‌کنندگان نمایان می‌شود. در اینجا این سؤال پیش می‌آید که چگونه ممکن است این ”مردان فالون گونگ که بدون ترس با مرگ مواجه می‌شوند“ (کسانی که خودسوزی می‌کنند) آنقدر منظم و دقیق با مقامات ح‌کچ هماهنگ شده باشند که آنها بتوانند چنین تصاویری را گرفته باشند.

خورشید هرگز زیر ابر پنهان نمی‌ماند. ح‌کچ در کنار دروغ پردازی‌ها و شایعه پراکنی‌هایش با تمام توان از گسترش اخبار و اطلاعات مربوطه نیز جلوگیری می‌کرد. گزارشات برون مرزی مربوط به فعالیت‌های فالون گونگ را در نطفه خفه کرد و از گسترش اخبار مربوط به دفاعیات تمرین‌کنندگان آن جلوگیری می‌کرد. تمامی کتاب‌ها و مدارک مربوط به فالون گونگ بدون استثناء از بین برده شد. اقدامات شدید امنیتی در جهت جلوگیری از موفقیت تلاش‌های خبرگزاری‌های خارجی در جهت مصاحبه با تمرین‌کنندگان فالون گونگ در چین اتخاذ گردید، اقداماتی از قبیل بیرون کردن روزنامه‌نگاران از کشور، تحت فشار گذاشتن خبرگزاری‌های خارجی و اجبار آنها به سکوت با توسل به تهدید و ممنوعیت ادامه‌ی کارشان در چین.

زمانی که تمرین‌کنندگان فالون گونگ اقدام به تلاش برای ارسال حقایق و مدارک دال بر سرکوب غیرانسانی مقامات چین به خارج از کشور را آغاز کردند، ح‌کچ نیز اقدامات بسیار خشن و ظالمانه‌ای را در جهت کنترل آنان آغاز کرد. خانم لی یان‌هوا (Li Yanhua) اهل شهر داشی‌چیان (Dashiqian) واقع در استان لیانینگ (Lianing) که حدود ۶۰ سال سن داشت و در تاریخ اول فوریه سال ۲۰۰۱ در حال تحویل مدارک و اطلاعات در مورد آزار و شکنجه‌ی فالون گونگ بود که توسط پلیس دستگیر شد و سپس زیر کتک کشته شد. پلیس برای سرپوش گذاشتن روی این جنایت این‌گونه عنوان کرد که او در اثر ”مسحور شدن توسط فالون گونگ“ مرده است.

در دانشگاه تسینگ‌هوا (Tsinghua) به تنهایی بیش از ۱۲ استاد و دانشجو به علت توزیع مطالب مربوط به فالون گونگ به حبس‌های طولانی محکوم شدند. پس از فاش کردن خبر تجاوز به خانم وی شینگ‌یان (Wei Xingyan) در زندان، یک دانشجوی تمرین‌کننده‌ی فالون گونگ دانشگاه چونگ‌چینگ (Chongqing) و هفت تمرین‌کننده‌ی دیگر شهر چونگ‌چینگ به زندان‌های بلند مدت محکوم شدند.

اعمال جرمه و جستجو و غارت منازل بدون هیچ رویه‌ی قانونی

عمال ح‌کچ سیاستی را در کل کشور اتخاذ کردند که آن ”ورشکست کردن [تمرین‌کنندگان فالون گونگ]“ بود. در مدت ۵ سال از شروع سرکوب، صدها هزار تمرین‌کننده‌ی فالون گونگ به جرمه‌های نقدی سنگین از هزاران تا ده‌ها هزار یوان محکوم شده‌اند. این اقدامات همه در جهت وارد کردن خسارات مالی سنگین به آنان انجام گرفته است. بدون هیچ گونه توجیهی، دولت‌های محلی، اماکن کاری، کلانتری‌ها و ادارات امنیت عمومی جرمه‌های دلخواه خود را بر آنان تحمیل کرده‌اند. به آنانی که اموال‌شان ضبط شده یا جرمه کرده‌اند هیچ‌گونه رسیدی داده نشده و هیچ قسمت از قانون در مورد آن صدق نکرده است. برای این کار هیچ رویه‌ی قانونی وجود ندارد.

جستجوی خانه‌ها و غارت آنها از دیگر شکل‌های دزدی و تهدید تمرین‌کنندگان فالون گونگ است. آنهایی که بر اعتقادشان با فشاری می‌کردند منازل‌شان وقت و بی وقت توسط پلیس بدون حکم تفتیش مورد بازرسی قرار گرفته و پول نقد و اشیاء قیمتی‌شان بدون هیچ توجیه قانونی مصادره شده است. در مناطق خارج از شهر حتی از آذوقه‌ی غذایی و غلات آنان چشم‌پوشی نکرده‌اند. هیچ یک از اقلام مصادره شده از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در

جایی ثبت نگردیده و هیچ رسیدی در مقابل آن صادر نگردیده است. معمولاً کسانی که اموال را ضبط می‌کنند آنها را برای خود نگه می‌دارند.

در عین حال تمرین‌کنندگان فالون گونگ با خطر بیکار شدن نیز روبه‌رو هستند. در مناطق خارج از شهر روستاییان به مصادره‌ی زمین‌هایشان تهدید شده‌اند. ح‌ک‌چ حتی افراد سالمند بازنشسته را نیز مستثنی نکرده، مقرر می‌کند ماهیانه‌شان قطع شده و دولت آنها را از محل سکونت‌شان اخراج کرده است. اموال برخی از تمرین‌کنندگان که در کار تجارت هستند مصادره گردیده و حساب‌های بانکی‌شان مسدود شده است.

در ادامه‌ی این سیاست‌ها، ح‌ک‌چ سیاست "تنبیه برای همه" را اتخاذ کرده است. بدین معنی که اگر در هرگونه محل کاری اعم از تجاری یا دولتی، تمرین‌کننده‌ی فالون گونگ پیدا شود، مدیران و کارکنان آن واحد همگی تنبیه گردیده و از دریافت مزایای شغلی و ارتقاء محروم می‌گردند. هدف از این کار ایجاد تنفر از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در جامعه است. خانواده و اقوام شخص تمرین‌کننده‌ی فالون گونگ نیز در معرض تهدید هستند. تهدید به از دست دادن کارشان، بیرون کردن فرزندشان از مدرسه و اخراج از محل سکونت‌شان. هدف تمامی این کارها یکی است: قطع کردن تمامی منابع درآمد برای تمرین‌کنندگان فالون گونگ در جهت اجبار آنها به تسلیم و دست کشیدن از اعتقادشان.

اعمال شکنجه‌های سخت و کشتار وحشیانه

سیاست کثیف "وارد آوردن صدمات جسمی به تمرین‌کنندگان فالون گونگ" اساساً توسط پلیس، دادستانی [۱۱] و دادگاه چین به اجرا گذارده شده است. بر اساس آمار جمع آوری شده توسط سایت اینترنتی Clearwisdom، حداقل در پنج سال اخیر ۱۱۴۳ نفر از تمرین‌کنندگان فالون گونگ در اثر آزار و شکنجه جان سپرده‌اند. این تعداد مرگ و میر در ۳۰ استان، مناطق مستقل و مناطق شهرداری تحت رهبری دولت مرکزی اتفاق افتاده است. تا ماه اکتبر ۲۰۰۴ استان‌هایی که بیشتر تعداد کشته را داشته‌اند عبارتند از، هیلانگ جیانگ (Heilongjiang)، جی‌لین (Jilin)، لیائونینگ (Liaoning)، هبی (Hebei)، شان‌دونگ (Shandong)، سی‌چوان (Sichuan) و هوبی (Hubei). کم سن و سال‌ترین شخص کشته شده ۱۰ ماهه و مسن‌ترین شخص ۸۲ ساله بوده‌اند. ۵۱/۳ درصد کشته‌شدگان را زنان و از این تعداد ۳۸/۸ درصد بالای ۵۰ سال بوده‌اند. مقامات ح‌ک‌چ بطور غیر علنی اعتراف کرده‌اند که تعداد کشته‌شدگان تمرین‌کنندگان فالون گونگ بیش از این‌ها بوده است.

شکنجه‌های وحشیانه‌ی انجام گرفته بروی تمرین‌کنندگان فالون گونگ بسیار متنوع هستند. کتک زدن، شلاق زدن، شکنجه با شوک الکتریکی، قرار دادن شخص در سرمای شدید در حد یخ زدن، بستن با طناب، دستبند و پا بند زدن برای مدت طولانی، سوزاندن با شعله آتش، آتش سیگار و آهن داغ، دستبند زدن و آویزان کردن، اجبار به ایستادن یا زانو زدن برای مدت طولانی، کتک زدن با چوب نی یا کابل، سوء استفاده‌ی جنسی و تجاوز به عنف تنها بخشی از این شکنجه‌ها را تشکیل می‌دهد. در اکتبر سال ۲۰۰۰ زندان بانان زندان ماسانجی‌یا (Masanjia) هجده زن تمرین‌کننده‌ی فالون گونگ را مجبور به در آوردن لباس‌ها بطور کامل کرده و آنها را به درون سلول‌های زندان مردها انداختند تا به آنها تجاوز کنند. تمامی این جرایم به طور کامل ثبت گردیده و لیست‌های بیشماری را تشکیل داده‌اند.

یکی دیگر از انواع معمول شکنجه‌های غیر انسانی مورد استفاده روش "روان درمانی" است. افراد نرمال، عاقل و برخوردار از سلامتی کامل را به طور غیر قانونی در اتاقک‌های مجهز به تجهیزات روان درمانی محبوس

کرده و به آنها داروهای ناشناخته‌ای تزریق می‌کنند که به روی سیستم مرکزی اعصاب اثر تخریبی دارد. در اثر این داروها بعضی از این تمرین‌کنندگان به طور ناحیه‌ای و یا کامل فلج گردیده‌اند. بعضی بینایی دو چشم و یا شنوایی هر دو گوش خود را از دست داده‌اند. در بعضی دیگر عضلات و یا اعضای داخلی بدن تخریب گردیده است. بعضی دیگر حافظه‌ی خود را به طور کامل از دست داده و عقب‌افتاده‌ی ذهنی شده‌اند. به اعضای داخلی بدن بعضی از آنها شدیداً جراحت وارد آورده‌اند. بعضی به طور کامل مشاعر خود را از دست داده‌اند و بعضی دیگر مدت کوتاهی بعد از تزریق مرده‌اند.

آمار نشان می‌دهد که موارد شکنجه‌ی روانی در مورد تمرین‌کنندگان فالون گونگ در ۲۳ استان از ۳۳ استان، مناطق مستقل، مناطق شهرداری تحت نظارت دولت مرکزی چین انجام می‌گیرد. حداقل یکصد محل مجهز به تجهیزات آزار روانی در استان‌ها، شهرها، روستاها و یا مناطق به کار گرفته می‌شوند. بر اساس پراکندگی منظم این مراکز در جاهای مختلف کشور می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که استفاده از داروهای روانی بر روی تمرین‌کنندگان فالون گونگ یک نقشه‌ی از قبل برنامه‌ریزی شده، منظم و به دستور مقامات بالاست. حداقل هزار نفر از تمرین‌کنندگان که از سلامت کامل برخوردار بوده‌اند به این مراکز فرستاده شده‌اند و به وسیله‌ی تجهیزات و داروها تحت آزار قرار گرفته‌اند، بسیاری از آنها به‌زور مورد تزریق قرار گرفته و یا مجبور به خوردن داروهایی شده‌اند که به روی سیستم عصبی‌شان تأثیر مخرب داشته است. این تمرین‌کنندگان فالون گونگ نیز با طناب بسته شده و تحت شکنجه و شوک الکتریکی قرار گرفته‌اند. حداقل ۱۵ نفر از آنها در اثر استفاده‌ی بیش از حد از این داروها فوت کرده‌اند.

اداره‌ی ۶۱۰ همچون اختاپوس نظام قضایی را دربرگرفته

در تاریخ هفتم ژوئن سال ۱۹۹۹، جیانگ زمین تهمت و افتراهای بی‌پایه و اساس خود را در جلسه‌ی ح‌ک‌چ به فالون گونگ وارد کرد. او موضوع فالون گونگ را به عنوان یک مبارزه‌ی تبلیغاتی مطرح کرد و به تمرین‌کنندگان آن انگ دشمنان سیاسی ح‌ک‌چ زد و حزب را در جهت مبارزه با آن تحریک کرد و دستور تأسیس "اداره‌ی مبارزه با فالون گونگ" را در کمیته‌ی مرکزی صادر کرد. از تاریخ دهم ژوئن که این دفتر تأسیس شد، به نام "اداره‌ی ۶۱۰" معروف گردید. پس از آن، اداره‌ی ۶۱۰ در سرتاسر کشور و در سطوح مختلف دولت از بالاترین رده تا پایین‌ترین آن تأسیس گردید تا منحصراً در زمینه‌ی سرکوب فالون گونگ فعالیت کند. کمیته‌ی سیاسی و قضایی، رسانه‌ها، نهادهای امنیت اجتماعی، دادستانی‌ها، دادگاه‌ها و نهادهای امنیت ملی تحت امر رهبری ح‌ک‌چ به عنوان جانیان و مزدوران آدم‌کش اداره‌ی ۶۱۰ وارد عمل شدند. اداره‌ی ۶۱۰ در ظاهر وظیفه‌ی اطلاع‌رسانی فنی به شورای دولت را دارد ولی در عمل یک نهاد حزبی است که می‌تواند بدون هیچ‌گونه محدودیت قانونی و یا سیاسی پا را از چهار چوب قوانین دولت چین فراتر بگذارد. این نهاد یک سازمان مستقل و کاملاً قدرتمند و چیزی شبیه گشتاپو در زمان آلمان نازی است که از اختیاراتی به مراتب فراتر از قوانین قانونی و قضایی برخوردار است و هر آنچه از منابع کشور را که لازم بدانند مورد استفاده قرار می‌دهد. در تاریخ ۲۲ جولای ۱۹۹۹ پس از صدور فرمان سرکوبی توسط جیانگ زمین، خبرگزاری شین‌هوا صحبت‌های برخی از افراد مسئول در وزارت حکومتی مرکزی ح‌ک‌چ و وزارت تبلیغات مرکزی ح‌ک‌چ را پخش کرد که در آن فالون گونگ را محکوم می‌کردند و از این طریق آزار آنها توسط جیانگ زمین را حمایت می‌کردند. تمامی این موارد با هماهنگی اکید ح‌ک‌چ انجام شده بود تا قصد پلید جیانگ زمین جامه‌ی عمل بپوشد.

در جریان بسیاری از این موارد ثابت شد که هیچ یک از ادارات امنیت عمومی، دادستانی‌ها و دادگاه‌ها قدرت تصمیم‌گیری در مورد فالون‌گونگ را ندارند و باید از اداره‌ی ۶۱۰ کسب تکلیف کنند. زمانی که خانواده‌ی بسیاری از تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ که دستگیر و زندانی شده و یا تحت شکنجه قرار گرفته و یا فوت کرده بودند به امنیت عمومی و دادستانی‌ها شکایت بردند به آنها گفته شد که تمام تصمیم‌گیری‌ها در اداره‌ی ۶۱۰ انجام می‌گیرد.

با این همه، وجود اداره‌ی ۶۱۰ از بیخ و بن غیر قانونی بود. زمانی که به نهادهای تحت نظام ح‌ک‌چ فرمان می‌داد، این فرمان‌ها معمولاً کتبی نبودند و تنها به صورت شفاهی صادر می‌گشتند. علاوه بر این چنین شرط کرده بودند که تمام کسانی که فرامین را دریافت می‌کردند حق ضبط صدا یا تصویر و یا یادداشت کردن آن را نداشتند.

استفاده از این‌گونه ابزار فشار به طور موقت و اعمال دیکتاتوری، ترفندی بود که حزب بارها تکرار کرده بود و به هیچ عنوان در چارچوب قانون نمی‌گنجید. در خلال تمام پاک‌سازی‌های سیاسی گذشته، حزب همواره از ترفندهای موقت و تأسیس نهادهای موقت مثل تیم مرکزی انقلاب فرهنگی سود می‌برد تا بتواند ظلم خود را بر تمامی نقاط کشور حاکم کند.

در تمام مدت حکومت طولانی و خودکامه‌اش، حزب یکی از قوی‌ترین نظام‌های شیطنی ایجاد رعب از طریق خشونت، دروغ و سانسور خبری را بنا کرده است. سطح فجایع غیر انسانی و خدعه و نیرنگ آن از درجه‌ی کاملاً حرفه‌ای برخوردار است. مقیاس و اندازه‌ی آن بی‌رقیب است. در تمامی جنبش‌های سیاسی گذشته، حزب به جمع‌آوری روش‌های منظم و مؤثر برای تنبیه، لطمه زدن و کشتن مردم با ظالمانه‌ترین و فریبکارانه‌ترین روش ممکن مشغول بوده است. در یکی از مواردی که قبلاً نیز ذکر شد، شوهر در مقابل اذیت‌های دائم پلیس تاب نیاورد و همسر مهربانش را کشت. این میوه‌ی شیطنی حکومت رعب و وحشت ح‌ک‌چ است که کار آن فریب از طریق رسانه‌ها، فشارهای سیاسی، تنبیه برای همه و تهدید به منظور منحرف کردن فطرت بشری و ایجاد بغض و نفرت در دل‌ها است.

استفاده از منابع مالی ملی و نظامی برای به انجام رساندن آزار و اذیت

کنترل تمامی نیروهای نظامی کشور در دست حزب است و این امر حزب را قادر ساخته تا در هر زمان و به هر نحو که بخواهد بدون هیچ ترسی مردم را سرکوب کند. در سرکوبی فالون‌گونگ، جیانگ زمین نه تنها از پلیس و پلیس شبه نظامی استفاده نمود بلکه نیروهای مسلح را نیز به طور مستقیم وارد صحنه نمود تا در طول ماه‌های جولای و اوت سال ۱۹۹۹ صدها هزار و یا بلکه میلیون‌ها نفر از تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ غیر مسلح و بی‌دفاع را که از سراسر کشور به سمت پکن به راه افتاده بودند تا در مقابل زورگویی اعتراض کنند سرکوب نمایند. سربازان در مکان‌های زیادی در شهر پکن مستقر شدند. تمامی راه‌های اصلی به پکن توسط سربازانی که با اسلحه‌های پر به خط شده بودند کنترل می‌شد. آنها برای دستگیری تمرین‌کنندگان فالون‌گونگ که برای اعتراض به سمت پکن به راه افتاده بودند با پلیس همکاری می‌کردند. بکارگیری نیروهای مسلح ح‌ک‌چ توسط جیانگ زمین راه را برای یک کشتار خونین هموار می‌کرد.

اختیار منابع مالی که جیانگ زمین از آن به عنوان پشتوانه‌ی مالی برای کشتار فالون‌گونگ استفاده کرد در دست ح‌ک‌چ است. یکی از افسران بلند پایه‌ی دپارتمان قضایی استان لیائونینگ (Liaoning) یک بار در کنفرانس تشکیل شده در اردوگاه کار اجباری در همان استان گفت: "منابع مالی اختصاص داده شده برای مبارزه

با فالون گونگ از آنچه برای یک جنگ در نظر گرفته می‌شود بیشتر است.“

هنوز مشخص نیست که چه مقدار از منابع اقتصادی کشور که حاصل تلاش و زحمت مردم است توسط حزب در جهت سرکوب و آزار فالون گونگ به مصرف رسیده است. با این همه مبلغ هنگفت این بودجه را می‌توان به آسانی حدس زد. در سال ۲۰۰۱ اطلاعات به دست آمده از درون اداره‌ی امنیت عمومی حزب نشان داد که تنها در محل میدان تیان‌آن‌من، هزینه‌ی صرف شده برای دستگیر کردن تمرین‌کنندگان فالون گونگ چیزی بالغ بر ۱/۷ تا ۲/۵ میلیون یوان در روز بوده که معادل ۶۲۰ تا ۹۱۰ میلیون یوان در سال است. در سراسر کشور، از شهرها گرفته تا روستاهای دور افتاده، از پلیس در کلانتری‌ها و ادارات امنیت عمومی گرفته تا کارکنان دفاتر و شعبات اداره‌ی ۶۱۰، جیانگ زمین حداقل چند میلیون نفر را برای آزار تمرین‌کنندگان فالون گونگ به خدمت گرفته است. تنها هزینه‌ی حقوق این افراد بیش از یکصد میلیون یوان در سال است. علاوه بر این، جیانگ زمین مبالغ هنگفتی را جهت توسعه‌ی اردوگاه‌های کار اجباری جهت زندانی کردن تمرین‌کنندگان فالون گونگ و ساختن مراکز شستشوی مغزی و پایگاه‌های دیگر هزینه کرد. برای مثال در ماه دسامبر سال ۲۰۰۱، جیانگ زمین مبلغ ۴/۲ میلیارد یوان را به یکباره برای ساخت مراکز شستشوی مغزی و پایگاه‌هایی برای “ایجاد دگرگونی” در تمرین‌کنندگان فالون گونگ اختصاص داد. او همچنین بوسیله‌ی ایجاد انگیزه‌های مالی سعی در ترغیب و تشویق تعداد بیشتری از مردم برای آزار و اذیت تمرین‌کنندگان فالون گونگ نمود. در بسیاری از مناطق جایزه‌ی دستگیری یک نفر از تمرین‌کنندگان فالون گونگ، چندین هزار و حتی تا ده هزار یوان نیز تصویب شد. اردوگاه کار اجباری *ماسانجیا (Masanjia)* واقع در استان *لیائونینگ (Liaoning)* یکی از مخوف‌ترین مکان‌ها از لحاظ شکنجه و اذیت پیروان فالون گونگ است. حزب یکبار مبلغ پنجاه هزار یوان به مدیر آن و سی‌هزار یوان به معاونش به عنوان پاداش پرداخت کرد.

جیانگ زمین، دبیرکل اسبق ح‌ک‌چ کسی است که شکنجه و آزار تمرین‌کنندگان فالون گونگ را پیشنهاد کرد و با توطئه‌چینی فرمان به آغاز آن داد. او برای انجام این کار از مکانیزم و توانایی‌های ح‌ک‌چ بهره گرفت. او مسئول بدون قید و شرط این جنایت تاریخی است. با این حال اگر ح‌ک‌چ با مکانیزم خشونتش که از طریق جنبش‌های سیاسی زیادی شکل گرفت نبود، جیانگ زمین قادر به راه‌اندازی و ادامه‌ی این آزار و اذیت‌ها نبود.

جیانگ زمین و حزب از یکدیگر کمک می‌گیرند. آنها مردم را به گمراهی کشیده تا با اصول “راستی، شفقت و بردباری” فالون گونگ مخالفت کنند و این همه در جهت منافع یک شخص و یک حزب است. تبانی و همدستی این دو است که باعث بروز چنین جنایات بزرگی می‌شود.

ث- جیانگ زمین باعث پوسیدن حزب کمونیست چین از داخل است

جیانگ زمین تنها از روی انگیزه‌های فردی از ذات شیطانی ح‌ک‌چ استفاده کرد تا آن را به عنوان ابزاری در جهت آزار همه‌جانبه‌ی مردم بی‌گناهی که به دنبال “راستی، شفقت و بردباری” بودند بشوراند. او جنبش کیفی و تنبیهی را بر ضد کسانی برپا داشت که سودمندترین و کم‌آزارترین افراد برای جامعه و کشور به حساب می‌آیند. این‌گونه آزارها نه تنها مردم و کشور را به سمت جرم و تباهی سوق می‌دهد بلکه مانند تیشه‌ای است به ریشه‌ی خود حزب.

جیانگ زمین از حزب استفاده کرد تا به‌طور بی‌رحمانه‌ای تمام روش‌های شیطانی در سراسر جهان را در مواجهه با فالون گونگ به کار گیرد. قانون، انسانیت و اخلاق همگی متحمل ضربه‌ی سنگینی شدند که در اصل این ضربه باعث سست‌شدن پایه‌های رژیم و قدرت آن می‌گردد.

جیانگ زمین تمامی منابع مالی، مادی و انسانی را جهت سرکوب فالون گونگ بکار گرفت که بار سنگینی به روی دوش کشور و جامعه و فشار عظیمی بر نظام مالی کشور بود. حزب چاره‌ای به جز ادامه‌ی این آزارهای شریانه برای مدت زمانی طولانی نداشته و برای ادامه آن تنها می‌تواند به اندوخته‌های مردم، ثروت ملی و جذب فریبکارانه‌ی سرمایه‌گذاری خارجی اتکا کند.

در زمان آزار فالون گونگ، حزب و جیانگ زمین به تمامی انواع حیل‌های شیعی و ردیالانه متکی شده و از تمامی ظرفیت خود برای خیانت بهره جستند تا فالون گونگ را از پا دریاورند.

جیانگ زمین و حزب از تمامی ابزارهای تبلیغاتی و دروغ پراکنی برای خراب‌کردن وجهه‌ی فالون گونگ استفاده کردند تا بهانه‌ای برای آزار و سرکوب آنها داشته باشند. با این همه هیچ دروغی نیست که تا ابد بماند. زمانی که در نهایت دروغ‌هایشان نقش بر آب شود نقشه‌های آزار و سرکوب‌شان شکست بخورد، دیگر روش‌های دروغ‌پراکنی و تبلیغاتی‌شان کاری از پیش نخواهد برد. حزب اعتبار خود را از دست داده و دیگر جایی در قلب مردم نخواهد داشت.

در ابتدای سرکوب فالون گونگ در سال ۱۹۹۹، جیانگ زمین قصد داشت تا مسئله‌ی فالون گونگ را در مدت سه ماه حل می‌کند. به نظر می‌رسد که حزب قدرت فالون گونگ و نیروی سنت و اعتقادات را دست کم گرفته بود. از روزگار باستان همیشه این‌گونه بوده که باطل نتوانسته حق را از بین ببرد و هنوز هم نمی‌تواند محبت و مهربانی را از قلب مردم ریشه‌کن کند. پنج سال از آن زمان گذشته است. فالون گونگ هنوز نیز فالون گونگ است. علاوه بر آن فالون گونگ به‌طور وسیعی به بسیاری از کشورهای جهان راه یافته است. جیانگ زمین و حزب در این نبرد بین حق و باطل بشدت شکست خورده‌اند و ذات پلید، ظالم و رذل‌شان کاملاً آشکار شده است. جیانگ زمین بدنام در حال حاضر مظان بسیاری از اتهامات چه در داخل و چه خارج کشورش است و دادگاه‌های بسیاری را که خواستار آوردن او به میز محاکمه هستند پیش رو دارد.

حزب اساساً قصد داشت تا با استفاده از سرکوب، ظلم خود را منسجم کند، حال آنکه به جای "تقویت بنیه‌ی خود" باعث هدر رفتن انرژی خود شد. اکنون نیز برای به خود آمدن بسیار دیر شده است. حزب اکنون مانند یک درخت خشک و پوسیده است که با یک باد شدید فرو می‌افتد. هر گونه خیال باطلی در جهت نجات ح‌ک‌چ بر خلاف روند تاریخ است. این تلاش نه‌تنها بیهوده می‌نماید بلکه باعث نابودی آینده‌ی کسانی که در جهت عملی شدن آن قدم بردارند خواهد شد.

نتیجه‌گیری

دبیر کل اسبق ح‌ک‌چ، جیانگ زمین کسی بود که آزار و اذیت خبیثانه‌ی فالون گونگ را توطئه‌چینی و عملی ساخت. جیانگ زمین از تمامی قدرت، جایگاه، روش‌های تنبیهی و مکانیزم‌های حزب برای راه‌اندازی جنبش‌های سیاسی در جهت آغاز آزار و اذیت فالون گونگ استفاده کرد. او مسئولیت کامل این جنایت تاریخی را

به دوش می‌کشد. از طرف دیگر، اگر ح‌ک‌چ وجود نداشت، جیانگ زمین به تنهایی قادر به آغاز و رهبری این اعمال رذیلانه نبود. ح‌ک‌چ از اولین روز پیدایش خود در مقابل درستکاری و نیکی موضع گرفت. با سرکوبی به عنوان ابزار و آزار و اذیت به عنوان تخصص، ح‌ک‌چ حکومت خود را پایه‌ریزی کرد، حکومتی بر پایه‌ی کنترل افکار و سوق دادن آنها به سمت یک حزب مرکزی. ح‌ک‌چ بر اساس فطرتش مخالف ”راستی، شفقت و بردباری“ است و فالون گونگ را دشمن خود می‌داند. به همین علت هم سرکوب و آزار و اذیت فالون گونگ امری اجتناب‌ناپذیر است. جیانگ زمین و ح‌ک‌چ با حمله‌ی خود به ”راستی، شفقت و بردباری“ زمینه را برای رشد دروغ، خباثت، شرارت و فساد فراهم کردند. حاصل این کار نزول گسترده‌ی معیارهای اخلاقی در سراسر سرزمین چین بود که تمامی مردم را تحت تأثیر قرار داد.

تبانی بین ح‌ک‌چ و جیانگ زمین سرنوشت آن دو را به هم گره زده است. فالون گونگ در حال حاضر در حال کشیدن جیانگ زمین به دادگاه است. روزی که او به دادگاه برده شود سرنوشت ح‌ک‌چ نیز به خودی خود روشن است.

اصول الهی هرگز تحمل آزار و اذیت غیر انسانی انسان‌های خوبی را که به دنبال ”راستی، شفقت و بردباری“ هستند ندارد. اعمال شیطان‌ی جیانگ زمین و ح‌ک‌چ نیز درسی آموزنده و ابدی برای بشریت خواهد بود.

* * *

یادداشت‌ها:

- [۱] اطلاعات بیشتر در این مورد را در این سایت اینترنتی ملاحظه کنید:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>
- [۲] اطلاعات بیشتر در این مورد را در این سایت اینترنتی ملاحظه کنید:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>
- [۳] اطلاعات مربوطه در سایت زیر موجود است: (به زبان چینی)
<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/979007.html>
- [۴] لی شیان‌نیان (۱۹۰۲-۱۹۹۲) (Li Xiannian)، رئیس جمهور اسبق چین بین سالهای ۱۹۸۸-۱۹۸۳ و رئیس کنفرانس مشاوره‌ای سیاسی-مردمی چین از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۲ بود. وی پدر زن جیانگ زمین بود. چن یون (۱۹۰۵-۱۹۹۵) (Chen Yun) یکی از پرنفوذترین رهبران چین کمونیست بود. چن یکی از اعضای کمیته‌ی اجرایی کمونیست شوروی سابق و رئیس کمیته‌ی مشورتی مرکزی از سال ۱۹۸۷ تا سال ۱۹۹۲ بود.
- [۵] چی گونگ (Qigong) نام عمومی ورزش‌های چینی کنترل انرژی است. مدارس بسیاری از ورزش چی گونگ وجود دارند که اغلب آنها ریشه در اعتقادات معنوی و سنتی دارند. فالون گونگ نوعی چی گونگ است.
- [۶] در سال ۱۹۹۲، دنگ شیائوپینگ از حالت نیمه بازنشسته‌ی خود خارج شده و در سفری به شن جن (Shen Zhen) در جنوب چین در نزدیکی هنگ کنگ رفت و سخنرانی‌هایی در جهت ارتقاء اقتصاد بازار سوسیالیست در چین ایراد کرد سفر دنگ یکی از مهم‌ترین عوامل رونق مجدد اصلاحات اقتصادی چین پس از رکود آن که از زمان کشتار میدان تیان‌آن‌من در سال ۱۹۸۹ آغاز شده بود به شمار می‌رود.
- [۷] خرابه‌های فرهنگی همودو (Hemudu) با قدمت ۷۰۰۰ سال که در سال ۱۹۷۳ کشف شد یکی از خرابه‌های باستانی مهم از یک روستای دوران عصر جدید سنگ چین است.

[۸] رئیس اسبق کنگره‌ی ملی - مردمی چین

[۹] دنگ یک بار گفت ”چه گربه سیاه باشد چه سفید تا زمانی که موش می‌گیرد خوب است“ به این معنی که هدف اصلاحات اقتصادی بهبود وضع مالی مردم است. چه این نظام سوسیالیستی باشد چه سرمایه‌داری. [۱۰] یک زن روشنفکر که به علت گفتن حقیقت و افشاگری در زمان انقلاب فرهنگی بزرگ زیر شکنجه ح‌ک‌چ کشته شد.

[۱۱] نهاد دولتی چین که مسئول اذیت و آزار و نظارت قانونی است. از عملکردهای آن می‌توان تصمیم‌گیری در مورد دستگیری و اذیت و آزار موارد جرایم بزرگ، بازرسی، راه‌اندازی و حمایت از تعقیب‌های قانونی عمومی، تعبیر قانون در موارد خاص، نظارت بر احکام دادگاه‌ها، نظارت بر روند موارد قضایی و نظارت بر امور زندان‌ها، بازداشتگاه‌ها و اردوگاه‌های کار اجباری را نام برد.